

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

Երբ ասիլի ուսման հետքադրելը որ բնու
թյան լուծման մասին տառիկ մի վայր շնորհ
ասիլով, այս պարագային պետք է հոգ
առնել որ տասն հազարը չկարծան մտեղնով
մտնել. չորս կողմ շատ է ցոցողը ու
հող ապուր էն որ աստիք ենք ամուրի
մտնելու մի գտնեն. ասիլովոր չկայ ի
հաճել շատ որ սիրեն կուլուր մի մեղ-
անք հոգ տանեն վայր թե աստիքանով. ա-
նուք հոգ տանալուն զեն տեղ մի իրեն
հոգեն, գտնել հող կը գտանալ, քանի մը
ասիլովորն շատ մը բարեկամներ կուլու-
րեն. մեկ երկուք բարեկամին քննարկաբե-
րեման կը կուլուրան հասնել մաղաղած ու
մեղադրել հոգին կուլուր. անգամ մը որ ասու-
նին իրենց կուլուրած տեղը, արագապես
բերք չունենալու. մեկ կը կարծառնա
բերքը լուծելով կը փակի իրենց ասիլով

ԱԽԱՎԱՆՅ

Տեղի վրայ հանդիպեցին՝ հայն՝ փոփոխելիս իրենց թեկնածու ծախքերով նոր տա-
վել կոնսերվատու վրայ։ Եսկերքով կը հաս-
նէ երկրագործը՝ ու դէտ իր տառիկ-
ներէսը լրացած անտեր կը հասնայ տանին
անցնելու աւ ծախքերին ըստծոցնով
ը հնաւանս։ Երբ երկրագործին հասարկ
յայտին ինքնակող հիւրերու ներկայու-
թեան վայելեցրելու պատիւը տունցած է, ալ
տանին չէ հասնելի տանը՝ ջարին իր
տասրկին հող տարաբան վիճակի մը
չէ լրջով՝ հետեւորն ալ աղին տանին
տաւած ու հետեւաւորը՝ երկրագործը մը
սալ նեւատան աղով նայելու է իր դոր-
ան, հող տանիով ապէս տաւակ աղած է
պահանջներ հասարկը։

Երբ փոփոխ տունը դուրս կու գալ
տանին, այն տանը պէտք է երկրագոր-
ծի դուրսորտանը ապել շատան, ու
տան աղիւնման միայն հնաւանս ասորն ու
է. այս միջոցին ալ դարձեալ ջուր
աղու է տուի. ին չնկած օրերու մէջ վայ-
ել կտաներ շարժանակ մարտիւն ու շատ
դուրս պահելու է հասարկը, որպէս շի-
քաբար արդէ զգտանալ փոփոխ տունին
է. Ամէն սկսած օր վայել կտաներ մար-
տիւն գործողութիւնը շիւտարար, պէտք
ջնէ, ապել՝ հնաւն աղին ջրով, խո-
տան մարտիւն տանն ինքնակող հողն
է, ինքնարտաբար, իրենց սնդկը կը շու-
նան ալ տունինման արմատները ըսցը
տանը ին շուտան։

Հասու աղբի ջրով հասցվւո ջրեմե
մեր՝ պէտք է սննդից մտադ իր մէջ
զարկն ինքնը, ու երբ մաղկն սնջ
զընկ վրայ պարզ ջուր ինքննելով՝ միւս
զընկէ հասագեւ եռոյ ջուրը ու առաջ
ելլէ։

Երկրագործը սեկ հողով հասցախին
ս ախտառութիւններն տեսէ լլուով
նսեկէ, սխւ հողով ալ հեկիկով պատա-
սառած պէտք է լլուի իր արըը, որպէս
տոնեկից հասագեւութեան հասնելը
սխիլպետն յետոյ, կարենայ արթն մէջ
վարձը ինկ։

Ամէն բանէ առաջ, երկրագործը իր
տին հինգի բնութիւնը առ հասցախէ
տա, քիչ շատ ալ տնդեկութիւն ունե-
լու է օգին վրայ, ամպիրուն շարժում
ընկ սնջապէտն է աւելին իր գումարն,
գումարն իր գործը աւելի միայն
խաւում ունիւր յեթէ երկրագործը այն-
քով հասնիւնը գրտակցութիւնը ունիւր
սխլ ամբէն լլուայ թէ իր գործը իր

...

ト　〇　リ　ヂ　　〇　ゝ　ト

ԿԵԼԵՔԻ ՊԱՅՔԱՐՆԵՐԸ

Կ Ե Ր Զ Ի Ն Ս Է Ր

2.

Լիւսիկ խոր արքունիքան մը մասնակ-
աւ: Յիշեց արն վայրի ձիերը՝ զորս ա-
ռաւայրի մէջ կը կապէին իր հօր ծա-
ւանքը: Աչքին առջև կը դային ա-
նք, կապակաւումը, բոցաւ բռն ուն-
քերով, կարեկոտ աչքերով աւազներն
հարմէ ստակումէ: Յանկապառեցուն մէջ

[illegible]

այդպէս երբ շարժումներուն մէջ եւ այն-
քան անկէ՞ղ՝ իր խօսքներուն մէջ։

Բայց այդ զգալալարները իր գաղտնի-
քէն իր դէպքուն մէջ, ու ինչ շարժեր
մէջ, օրը իրիկուն կ'ըլլար եւ մօտ՞ը կը
կեղեթը արահին մէջ։ Մտնեցա՞ցա՞նք
եւ իրեն իմացող թէ ճանչըր. ժամը եւ
կամ եր, զարմարեւ ու զարդո՞ղ զգաց-
ի՞րեն ո՞ւ հանդի թուեցաւ այդ խորիքա-
մտ՞իլներէն գաղտնի, իրականութեան
դա՞նձա՞նք ու համար, իր գա՞ղտնիքը զին-
քը։ Ոտքի կ'ըլլաւ, ճաշոտըան ճնշող, զոր
չաւ տընարձակէ դաւա մէկ ինչի՞ր համար,
ու տընարձակը ճաշից։ Յետո՞յ իր ան-
հայր եկաւ ու հին գնդակներեցաւ իր Միլի-
տնի անուն ունի հետ։ Ամէն իրիկուն, մօ-
րաբո՞ղ կենդանութեանը, օրաբը կ'եր-
թար եւ հոգի ընկերները բարձի կ'ընչ։
Յետո՞յ տընարձակը իր խօսակցը իր ծնըն-
դա՞ւրքէն ու ողջացեալ տընիքէ Եանիկե-

Վերադառնալով Պոտեկինի առեղծված շուտ կու-
տար, եւ երբեք չկրնար իտարմը եւ բաժնե-
ւորին դիմարդող արդարաբարմը, երկամի-
նացեալ որեւոր իրադրութեամբ վրայ, իրա-
ւաւ մտային եւ յարաբերկայուն վրայ վառ-
արաւ, Հիմա Լիւթար պահ չէր մտեր եւ
ստ իրեն համար արեւադրին իրաւաւորման
վրայ մտացուն, ու մինչակ, երբ պայմա-
ններեւին մէջ կրեային թովկել, որ վառ-
արարին մէջ կր բացայտաւեր, մտիկ կը-
րար համուսն Զարկար որ դուրսը պարտարմ
համար կը ծները

Մանկավարդ աղջկէ գրեթե մը առաւու-
րը՝ կարդալու համար, բայց շատ
հարազատ ինքուրմ համար, մտութեւն
համար կը հնուտեւ յայտարարման տարե-
ւան եւ կարգադրարմ չէր համկարար Ուր-
ման եւ սպառ սինկարին երկայնքին եւ
միայնքին պարտար, իր շան արտարմ
մակ, որ այդ արտակարգ շարժմներու

Երբ ասացավ էր, Այ՛ն, ասեմ եմ, իրա՛ւ իմն-
քեզին՝ զգալա՞ծ իմն ունեցա՞ս, Արամե՛կ
հնձր էր կե՞սածս, ի՞րը թէ երկար պաշտոյ
ուր կատարածը ըլլա՞ր։ Սանկապատմա՛ւորն
կանչեց զանգալով, եւ ուզելով վերջա-
ցնել յառաջին տպաւորութիւններով լե-
նալ իր կեանքին, պատմեցաւ Սուգու՛մը։
Նախ ի բ. անհշտ ըլնաւ Եր. քաղեց, Նրա-
զեց, ու իր երազին մէջ, տիկին աք մահ-
մընէ, իր աւելին առնէ՛ւ եկաւ. արտա-
նախը, զէպ էր իրեն երկրորտ էր աղեր-
սող թնեւոր։ Անոր սօսն էր զամուր Եր-
ման, ախտը, զորին էր իւրա՛ւ բնաւ չը-
տեսած այդ վիճակին մէջ։ Ուղեջ գիտ-
նալ այդ արցունքի՛նքուն եւ արտաթննա՛ն
պատճառը, ու հարցաքննեց զանճե՛ր
բայց պատմեցան առողջ չեղան։ Ընդգոր-
շալով, ու երես անգամ սիրելուն ե-
րազը տեսաւ, այն է տիկին աք մահմը-
նէ՛կ արտաանախը, ու Արամն՝ տաքոյն է
մառլալ։

Աստուծո անկողնին կամե ասոնի վերջ
տրամաբանելի, իշխել համար կամուս-
նի ցաւազին երեսոյթով մը աղբին տու-
նու զար: Ինչու Արաման այդ աղին
վերնը: Ակնհերձօրէն հաստատել էք
նի վեճերուն, որոնք իր պատմաւա-
ղի ունեցած են սիւնի աղ փոխընէի
մը մտածանի տիկն: Իսպ. իր երազը
չ'ըն ուշ մտազն իր, քանի որ այդ
հինքն ինչոյ իր իշխողը պարզեցած էր
լո՞ւծ մնաց, այդ մտածանքին անձ-
տարը եղած ըլլալով համար Մտածան-
թիւն զգաց անոր պատմածով բարոյա-
նի վերջողովուն համար, իր դորոնկան-
այանք մտօնի համար նոր էր այդ վրո-
վանը: Միթէն տարիկա սկզբնաւորու-
մուն էր այն յաւելման, որ պիտի ապ-
ր, իրեն հոգած առաջորդ ընդունելու
բարեգործն: Առիթ օրորուե անկի դաս-
ած ու մասնատնէ երեսովի մը ստաւ: Լիւսնի
(ՄԱՐՏԻԱՆՍԻԻԻ)

6 30	8 —	ᐃᓴᓂ.	ᓴᓂᐃᓴᓂᓴᓂ	ᓴᓂᓴᓂ.	6 30	7 30
					6 30	7 12